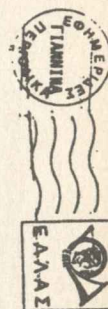

Η ΦΩΝΗ ΤΟΥ ΠΩΓΩΝΙΟΥ

ΑΡΙΘΜΟΣ ΦΥΛΛΟΥ 19 ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΣ 1997

ΓΙΟΡΤΕΣ ΤΣΙΠΟΥΡΟΥ - ΡΑΚΙΟΥ

Αφορμή για έναν μεθυσμένο... διαλογισμό!

Το Πωγώνι πρωτοπόρησε σε γιορταστικές εκδηλώσεις για το τσίπουρο ή το ρακί. Μια ανάμνηση από το παλιό Πωγώνι και την καλλιέργεια του αμπελιού. Πρώτα η Στρατί-νιστα με τη «γιορτή του τσίπουρου» και μετά το Δήμος Δελβινάκιου με τη «γιορτή ρακίου» πέρασαν τη δεκαετία από την πρώτη τους εκδήλωση. Και οι δυο φορείς είχαν φιλόδοξους σκοπούς με οργάνωση αμπελοκαλλιεργητών, παραγωγή και τυποποίηση τσίπουρου και προβολή της επαρχίας μας. Αν βέβαια προωθούνταν από τότε μια σταδιακή εκμετάλλευση, τώρα θα είχαν φθάσει και η παραγωγή και οι εκδηλώσεις σε κάποιο άλλο επίπεδο. Μειναμε όμως, στο ΑΝ! Έτσι, οι εκδηλώσεις είναι πλέον μια αναπαράσταση παραγωγής τσίπουρου και μια ευκαιρία για ένα οργανωμένο πανηγύρι και αντάμωμα. Εφέτος το πιάνουμε έτσι από μια άλλη σκοπιά. Από τη σκοπιά της ξεχασμένης φιλοδοξίας και του ρομαντισμού των πρωτοπόρων. Το Αν όμως, έχει μια ιδιαίτερη

ΕΠΙΚΑΙΡΟΤΗΤΑ

ιστορική διαχρονική αξία για την αποτυχία της ανάπτυξης της επαρχίας μας. Δυστυχώς οι ιδέες για ανάπτυξη που πολλές φορές έχουν αναπτυχθεί στα αποκληθέντα «Παμπαγωνησιακά Συνέδρια» έμειναν στα χαρτιά από δική μας υπαιτιότητα και από δική μας άρνηση. Όσοι ονειρεύονται βιομηχανίες στο Πωγώνι, ας σκεφτούν ότι οι Πωγωνήσιοι δεν μπόρεσαν να στήσουν πέντε καζάνια για παραγωγή τυποποιημένου τσίπουρου και δυο φούρνους για αρτοσκευάσματα με Πωγωνήσια ταυτότητα. Δεν συμβιβάστηκαν ακόμη να απαλλοτριώσουν μια δόση αυθαιρεσίας στο εξολοθρευτικό κυνήγι και να δημιουργήσουν πρώτα μια κυνηγοτουριστική συνείδηση και μετά μια ανάπτυξη τουρισμού στάθμης με την εκμετάλλευση αυτού του θησαυρού, του μοναδικού θηριαματικού πλούτου, που «γεννάει» ο

τόπος μας. Και δεν είναι άσχετο με αυτό που γίνεται τον τελευταίο χρόνο και το ξεπούλημα και την καρβουνοποίηση των δασών μας. Καίμε ένα - ένα τα χαρτιά ανάπτυξης της επαρχίας μας.

Με τέτοια εξέλιξη των πραγμάτων στο Πωγώνι, χωρίς προοπτική, οι γιορτές τσίπουρου αποτελούν μια... μεθυσμένη διέξοδο μιας βραδυάς χωρίς εξέλιξη. Η επόμενη μέ-

ρα χωρίς... τσίπουρο, είναι μια οδυνηρή προσγείωση. Για τους ηλικιωμένους που φεύγουν και για τους νέους που δεν έρχονται. Κι όσοι έχουν τη διαχείριση των πραγμάτων στην επαρχία μας, ας μετρήσουν και τούτο τον χειμώνα πόσα τζάκια καπνίζουν, που λιγοστεύουν κάθε χρόνο, ας σκεφτούν πως έτσι έρχεται η ώρα να σβήσει και το δικό τους...

ΤΟ ΣΚΟΠΙΟ ΜΑΣ

ΕΞΙΧΝΙΑΣΗ ΚΑΙ ΑΠΟΧΑΡΑΚΤΗΡΙΣΜΟΣ ΤΩΡΑ

Δεν είναι λίγες οι φορές που οι ειδήσεις από την επαρχία μας «πλουτίζουν» με κλοπές ή ...απαγωγές ζώων, με λαθρεμπόριο ζώων και με απόπειρα απαγωγής κτηνοτρόφων. Σ' αυτά πρέπει να προστεθούν και δυο φόνοι κτηνοτρόφων που δεν εξιχνιάστηκαν. Όλα αυτά δίνουν μια ζοφερή εικόνα για το Πωγώνι μας που το υποβαθμίζει και το δυσφημεί.

Για τον άλλο κόσμο το Πωγώνι είναι μια περιοχή επικίνδυνη, ανασφαλής, όπου κυριαρχεί η παρανομία και το έγκλημα. Για καμιά από τις περιπτώσεις αυτές που «επελήφθη» το Αστυνομικό Τμήμα Δελβινάκιου» δεν δόθηκαν στοιχεία της έρευνας, και όπως φαίνεται, οι υποθέσεις «τέθηκαν στο αρχείο». Σε όλους όμως τους κατοίκους, και περισσότερο στους επισκέπτες, η ανησυχία και η ανασφάλεια συνοδεύει κάθε τους βήμα. Διάχυτη όμως είναι στην Πωγωνήσια μικρή κοινωνία πως όλες αυτές οι περιπτώσεις είναι ξεκαθαρίσματα κάποιων λογαριασμών κακών μέχρι ύποπτων και παράνομων συναλλαγών. Και αυτό πολλές φορές κουβεντιάζεται και στα καφενεία. Και είναι κοινή διαπίστωση πως οι «παθόντες» δεν τυχαίνουν της συμπάθειας και του οίκτου του περίγυρου. Αντίθετα, δυσπιστία και καχυποψία προστίθεται στις δραστηριότητες πολλών. Όλα αυτά έχουν δημιουργήσει ένα έλλειμμα αξιοπιστίας του έργου των δικαστικών αρχών και μια ατμόσφαιρα επικινδυνότητας και ανασφάλειας. Αυτό αποτρέπει κάθε αναπτυξιακή προσπάθεια και ανέλιξη του τόπου μας. Είναι απαραίτητο να ρίξουν περισσότερο φως οι αστυνομικές αρχές και να ξεκαθαρίσουν αυτές τις υποθέσεις. Αν τα γνωρίζουν και δεν ενεργούν, θα επιβεβαιώσουν άλλες φήμες, που δεν κολακεύουν την αστυνομία και τις κρατικές υπηρεσίες ασφάλειας. Το Πωγώνι πρέπει να «αποχαρακτηριστεί» από επικίνδυνη, ανασφαλής περιοχή κυριαρχούμενη από παράνομες και εγκληματικές πράξεις.

Η Εφημερίδα
«Η ΦΩΝΗ ΤΟΥ ΠΩΓΩΝΙΟΥ»
εύχεται σε όλους τους αναγνώστες
και συμπατριώτες

Καλά Χριστούγεννα
&
ευτυχισμένος ο καινούργιος χρόνος

ΧΡΟΝΟΓΡΑΦΙΚΑ

ΜΙΑ ΔΙΑΔΡΟΜΗ... ΑΓΩΝΙΑΣ

Με βασάνισε πολύ αν έπρεπε και πώς να περιγράψω μια διαδρομή όχι και τόσο ευχάριστη όχι και τόσο εύκολη στο Πωγώνι. Εδώ και δυο μήνες πήγα στην Κάτω Λάβδανη, στον αγαπητό φίλο Σταύρο Οικονόμου, που μένει μόνιμα εκεί δίπλα στην Λαμποβίστρα. Η περιήγηση του Σταύρου, για την οποία ξαναγράψαμε, είναι μοναδική σαν ένα μοντέλο ζωής, δράσης και συμπεριφοράς για συνταξιούχους. Εφτιάξε εκεί στην «ερημιά» μια εγκατάσταση, ένα κατοικίδιο, όπου «πάντρεψε» την παραδοσιακή ζωή με τις σύγχρονες ανέσεις. Εκεί, μαζί με τη Χρυσούλα, τη γυναίκα του, ζουν μέσα στον «παράδεισο» που δημιούργησαν, ήρεμα, απαλλαγμένοι από το άγχος της πόλης και το επιβαρυνόμενο περιβάλλον. Όλοι οι φίλοι του τον θαυμάζουν για τη δύναμη και το σθένος να

βρει μια λύση που πολλούς τους τρομάζει. Εκεί στην ερημιά, ο Σταύρος και η Χρυσούλα, έχουν πολλούς επισκέπτες, γνωστούς, φίλους και περιέργους, και το σπίτι τους είναι πάντα ανοιχτό και φιλόξενο. Βρέθηκα, λοιπόν, κι εγώ εκεί, με τη γυναίκα μου και την αδελφή μου, στη φιλόξενη και ζεστή γωνιά του Σταύρου και της Χρυσούλας. Είχαμε προγραμματίσει να φύγουμε πριν σκοτινιάσει.

Η συντροφιά όμως, η κουβέντα, το ευχάριστο περιβάλλον, και προπαντός η θέρμη των φίλων μας, μας έβγαλε έξω από το χρόνο. Όταν αποφασίσαμε να φύγουμε, ήταν το τελευταίο φως της ημέρας.

— Από πού να πάμε Σταύρο;
— Από τη Βρούνα. Είναι καλύτερος ο δρόμος. Μετά το φυλάκιο θα στρίψετε δεξιά. Μόνο οκτώ χιλιόμετρα είναι ο χωματόδρομος.

Ξεκινήσαμε και μπήκαμε στον χωματόδρομο και το σκοτάδι κάλυψε γρήγορα τη βαθειά κοιλάδα. Μόλις που βλέπαμε, όσο φώτιζαν τα φανάρια μας.

— Περνούν Αλβανοί από δω; με ρώτησε η αδελφή μου.

— Ε, κάπου - κάπου, της απαντώ, ενώ στη σκέψη μου κυριαρχούσαν οι πληροφορίες για τα μονοπάτια που συχνά χρησιμοποιούν οργανωμένες ομάδες λαθρομεταναστών.

Προσπάθησα να φανώ ψυχραιμός, ενώ λογάριαζα πώς θα αντιδράσω σ' ένα συναπάντημα με Αλβανούς. Οι στροφές, το σκοτάδι, η κακή κατάσταση του δρόμου και η ένταση της προσοχής δημιούργησαν μια κατάσταση αγώ-

Συνέχεια στην 2η σελ.

ΜΙΑ ΔΙΑΔΡΟΜΗ ΑΓΩΝΙΑΣ

Συνέχεια από την 1η σελ.

νίας.

— Είναι πολύς ακόμη ο χωματόδρομος; με ξαναρώτησαν.

— Δεν μέτρησα, αλλά πρέπει σε λίγο να βρούμε ασφαλτό, απάντησα.

Το αυτοκίνητο χοροπηδούσε στις λακκούβες, στην προσπάθεια να του δώσω ταχύτητα για να φτάσω στην ασφαλτό.

Να σε πιάσει εδώ λάστιχο, σκέφτηκα, δεν μπορεί κανείς να σε βοηθήσει. Δεν συναντήσαμε κανέναν. Και άντε να βγεις έξω ν' αλλάξεις λάστιχο; Και να σου πετύχουν και ΑΛΒΑΝΟΙ!

Η αγωνία ήταν διάχυτη μέσα στο αυτοκίνητο. Δεν το λέγαμε, αλλά και δεν το κρύβαμε. Με μισόλογα συνηνοούμαστε.

Είναι πολύ ακόμη; Ε, πλησιάζουμε. Σιγά τις λακκούβες. Δε βρήκαμε κανέναν. Δεν φαίνεται πουθενά κανένα φως. Τι δρόμος είναι αυτός; Ούτε κατοχή να ήταν! Ατελείωτος είναι. Και ο δρόμος δεν τελειώνει κι ο χρόνος το ίδιο. Όσο να πατήσουμε ασφαλτό και να συναντήσουμε ένα αυτοκίνητο με νυκτερινούς λαθροκυνηγούς, μάς φάνηκε αιώνας. Στο Τσαρνακλίκι με ρωτάει η αδελφή μου.

— Κι αν μας εύρισκε λάστιχο; Το είπε τώρα με ανακούφιση που φτάσαμε σε κατοικημένο μέρος.

— Το σκεφτόμουν όλο το δρόμο, συμπλήρωσε. Αλλά δεν ήταν μόνη. Κι αυτό και άλλα πολλά περνούσαν από το μυαλό μου ό' όλη αυτή τη διαδρομή. Ήταν πράγματι μια διαδρομή αγωνίας, μια διαδρομή που σε αγγίζει. Το Πωγωνί μας έχασε τη γαλήνη και ηρεμία. Το τέλος του ταξιδιού στα Γιάννενα, μας βρήκε να ρωτούμε. Κι ο Σταύρος κι η Χρυσούλα πώς μένουν εκεί; Ο θαυμασμός ήταν η μόνη λέξη που ταίριαζε. Ναι Σταύρο, αξίζει αυτού του θαυμασμού. Μ' αυτό ξεχάσαμε την αγωνία της διαδρομής.

Κων. Χρ. Κωστούλας

Ποίηση

Η ΦΩΝΗ ΤΗΣ ΠΛΑΚΑΣ

Μένει ακόμα η πλάκα,
με το στανό
και τα χρώματα
ΙΣ-ΧΡ

Από τον Ιούνιο του 1867
που στήθηκε το καινούργιο
κονάκι.

Καύχημα του νοικοκύρη,
χωρά της νοικοκυράς.
Και στέκει ακόμα
να πέσει τελευταία αυτό
να σκεπάζει τη λιθοσυνήγία

Από τον Ιούνιο 1867
Μέχρι... πότε;
Δέρνεται απ' το βοριά
βρόχεται απ' τις καταιγίδες,
δοκιμάζεται απ' το χιόνιο
και το πάγο.

Και μένει εκεί
θύμηση μιας εποχής.
Κονάκι, γωνιά, φαμίλια,
βιός, προκοπή, ρίζα.
Περιμένει κάποιο κλωνάρι
της σποριάς, της φαιτιάς
να το θημψεί
να το στερώσει
να το αναστήλωσει
να το ανστήσει
ή να γράψει
την τελευταία σελίδα
της ιστορίας.
Η φωνή της πλάκας
το ριζικό λίκυρι
περιμένει την επιστροφή.
ΙΣ-ΧΡ-Ιούνιος 1867...
Περιμένει...
Ως πότε;
(Κ.Χ. Κωστούλας)

ΝΕΟ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟ ΠΩΓΩΝΗΣΙΟΥ ΕΚΔΟΤΗ

Ο νέος Πωγωνήσιος εκδότης κ. Παντ. Β. Κωστούλας από το Σταυροσκάδι συνεχίζοντας την εκδοτική του προσπάθεια στα Γιάννενα μετά το περιοδικό "ΕΠΙΛΟΓΕΣ" κυκλοφόρησε και το "TIME OUT". Είναι ένα περιοδικό που παρουσιάζει τα σύγχρονα Γιάννενα, την ζωή και κίνηση και τα νέα ενδιαφέροντα για νέους, γυναίκες, μόδα, αγορά και πρόσωπα.

ΝΕΟΣ ΠΩΓΩΝΗΣΙΟΣ ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΣΤΗΝ ΑΜΕΡΙΚΗ

Οι καταγόμενοι από τα χωριά του Εξακομένου Πωγωνίου που ζουν στην Αμερική ίδρυσαν ένα νέο Σύλλογο με έδρα το Σικάγο.

Ο νέος Σύλλογος έχει την επωνυμία ΣΥΝΔΕΣΜΟΣ ΠΩΓΩΝΗΣΙΩΝ ΒΟΡΕΙΟΥ ΗΠΕΙΡΟΥ Η.Π.Α.

Σκοπός του Συλλόγου πέραν της σύσφιξης των δεσμών είναι η βοήθεια στα χωριά τους σε θέματα Υγείας, Παιδείας και προγραμμάτων εκτέλεσης τοπικών έργων.

αλληλογραφία

Βασ. Πατάλη-Σικάγο: Πήρα τα έντυπα και τα λευκώματα για τις εκδηλώσεις του Συλλόγου σας. Σε ευχαριστώ πολύ και σας θαυμάζω για την δουλειά και για την δραστηριότητα της Αδελφότητας και βέβαια προσθέτω και 'γω τα συγχαρητήριά μου και σας εύχομαι καλή δύναμη.

ΚΟΙΝΩΝΙΚΑ

ΔΩΡΕΑ

Η ΣΟΦΙΑ ΔΙΑΜΑΝΤΟΥΚΟΥ προσέφερε εις μνήμη της μητέρας της ΜΑΡΘΑΣ το ποσό των 50.000 στην Εκκλησία ΠΩΓΩΝΙΑΝΗΣ.

ΓΕΝΝΗΣΕΙΣ

• Στον Ανδρέα και Λούλα Γεωργίου που απέκτησαν θυγατέρα εύχομαι να τους ζήσει (Κ.).
• Η πρόεδρος της κοινότητας Μερόπης κα' Όλγα Μπιτίκα Κορδά απέκτησε κοριτσάκι. Στους ευτυχείς γονείς Παναγιώτη και Όλγα προσθέτουμε και τις δικές μας ευχές.

ΘΑΝΑΤΟΙ

• Απεβίωσε η Ελένη Πουλή του Ηλία ετών 97 από Σωπική.
• Απεβίωσε στην Αθήνα η Χαρίκλεια Κουφού ετών 99 από Παλαιόपुरγο.
• Απεβίωσε στην Αθήνα η Δημούλα Ταλιμαντού του Δημητρίου ετών 65 από Πωγωνιανή.
• Απεβίωσε στα Γιάννενα ο Γεώργιος Δάμος από την Σωπική ετών 73.

ΕΥΧΑΡΙΣΤΗΡΙΑ

• Η Εκκλησιαστική Επιτροπή Κοινότητας Μερόπης ευχαριστεί τους ΜΙΛΤΙΑΔΗ και ΕΛΕΥΘΕΡΙΟ ΠΑΠΠΑ για τις προσφορές τους εξ είκοσι χιλιάδων (20.000) έκαστος εις μνήμη της Συμπεθέρας του ΧΑΡΙΚΛΕΙΑΣ ΚΟΥΦΟΥ.

• Ο εκ/κός Σύλλογος Μερόπης ευχαριστεί τον κ. Δημήτριο Λάμπρου για την προσφορά των 50.000 δραχ. εις μνήμη της μητέρας του ΧΑΡΙΚΛΕΙΑΣ ΚΟΥΦΟΥ.

• Η Εκκλησιαστική Επιτροπή Του Ι. Ναού Αγίου Νικόλαου Δρυμάδων ευχαριστεί θερμά την κα Ειρήνη Τσέβη συζύγου Ηλία Φιλάνδρου δια την δωρεάν της 300 δολλαρίων.

Η Εκκλ. Επιτροπή

• Αισθάνομαι την υποχρέωση και δημοσίως να ευχαριστήσω τον αξιότιμο καθηγητή κ. Μ. Σέχαν διευθυντή την Πανεπιστημιακής αγγειοχειρουργικής κλινικής του νοσοκομείου "ΣΩΤΗΡΙΑ" ως και το επιστημονικό και νοσηλευτικό προσωπικό δια την επιτυχή έκβαση της δύσκολης χειρουργικής επέμβασης που υπέστην. Επίσης, θέλω να ευχαριστήσω τον ιατρό κ. Περικλή Βασ. Τόμο από την Πωγωνιανή, επιμελητήν της θωρακοχειρουργικής κλινικής στο Νοσοκομείο "ΣΩΤΗΡΙΑ", ο οποίος μου συμπαραστάθηκε καθ' όλην την διάρκεια της νοσηλείας μου στο νοσοκομείο.

Βασ. Πανατζής
συνταξιούχος οδοντίατρος

ΧΡΗΣΙΜΑ ΤΗΛΕΦΩΝΑ

ΚΩΔΙΚΟΣ
0657

ΟΤΕ Δελβινάκιου 22399
22121
22139
ΔΕΗ Δελβινάκιου 22211
Ταχ. Βήσσανης 71249
Ταχ. Δελβινάκιου 22244
Ταχ. Πωγωνιανής 31210
Δημόσιο Ταμείο 22246
Συμβολαιογραφείο 22198
Ιερά Μητρόπολη 22203
Κυνηγετικός Σύλλογος 22359
Κέντρο Υγείας 22222
Δελβινάκιου 22540, 22541
Φαρμακείο Δελ. 22525
Φαρμακείο Κεφ/σου 41012
Ιατρείο Βασιλικού 41300
Ιατρείο Βήσσανης 71366
Ιατρείο Κερασόβου 22112
Ιατρείο Κεφαλ/σου 41586
Ιατρείο Κτισμάτων 51201
Ιατρείο Πωγωνιανής 31203
Αστυνομία Δελ/κίου 22216
22365

Αστυνομία Βήσσανης 71243
Αστυνομία Καστανής 61270
Αστυνομία Κεφ/σου 41216
Αστυνομία Κτισμάτων 51292
Αστυνομία Πωγ/νής 31201

Ελεγχος Διαβατηρίων 51230
Κακαβιάς 51210
Τελωνείο Κακαβιάς 51210
Δασονομείο 22208
Φυλάκιο Κακαβιάς 51300
Φυλάκιο Δρυμάδων 31344

ΣΥΝΕΝΩΣΕΙΣ-ΠΡΟΒΛΗΜΑΤΙΣΜΟΙ

Το σχέδιο των συνενώσεων είναι πλέον οριστικό και δημοσιεύσαμε στο προηγούμενο φύλλο τα νέα σχήματα Δήμων και Κοινοτήτων. Ο χρόνος που πέρασε, δε είναι αρκετός και είναι νωρίς να γίνουν προβλέψεις. Δεν έχει εκδηλωθεί ακόμη κίνηση για τη διεκδίκηση των δημοτικών και κοινοτικών αξιωματών. Είναι όμως απογοητευτικό πως υπάρχει αυτή τη στιγμή μεγάλος προβληματισμός. Μαζί εμφανίζεται και μια αδράνεια, θά 'λεγε κανείς, ένας «αποφλιτισμός» των άλλων αντιπροσωπευτικών φορέων όπως Σύλλογοι, Αδελφότητες και Ενώσεις. Το τελευταίο είναι ανησυχητικό και αν συνεχισθεί είναι και επικίνδυνο. Η ταυτότητα των χωριών μας, το ΟΝΟΜΑ θα μείνει σε αυτούς τους φορείς. Και αυτοί οι φορείς μπορούν να παίξουν σημαντικό και ουσιαστικό ρόλο στη διατήρηση της οντότητας του χωριού και των δεσμών των χωριανών. Η έννοια της Κοινότητας θα υπάρχει και θα μείνει γύρω από την Αδελφότητα. Αδελφότητα! Μα ιδέα που έφτιαξε την Κοινότητα τον καιρό της Τουρκοκρατίας.

Ο δρόμος Κακαβιάς και τον άλλο αιώνα θα... γίνεται!

Πέρασαμε τελευταία πάλι το κομμάτι του δρόμου Χάνι Δελβινάκι - Κτίσματα. Η κατάσταση δεν βελτιώθηκε. Ανακατέψαν λίγα ακόμη χώματα, και τα υπόλοιπα μένουν ακόμη χορταριασμένα από το τελευταίο ανακάτεμα. Αν είναι κανείς Πωγωνήσιος Μηχανικός ή Τεχνικός ή Εργολάβος ή μαστοροτεχνίτης και έχει την περιέργεια να δει τι γίνεται, μπορεί να μας πει σε ποιο χρόνο του άλλου αιώνα θα τελειώσει αυτό το κομμάτι; Να θυμάται μόνο πως αυτά που έχουν γίνει, χρειάστηκαν τέσσερα και πάνω χρόνια και πώς δεν υπάρχει ούτε ένα μεγάλο τεχνικό έργο να γίνει. Αυτή είναι μια καταγραφή για την ιστορία. Όποιοι θέλουν να προσέδουν και τη δική του αποψη. Ευχαριστώ για τη δημοσίευσή μας και εδώ είμαστε να μετρούμε τέρμινα!!

ΔΗΜΙΟΥΡΓΙΕΣ ΜΕ ΑΠΟΞΗΡΑΜΕΝΑ ΦΥΤΑ
ΦΥΣΗ ΣΤΟ ΓΥΑΛΙΝΟ ΚΟΣΜΗΜΑ
ΕΙΚΟΝΕΣ ΒΥΖΑΝΤΙΝΕΣ-ΔΙΑΚΟΣΜΗΣΗ ΓΙΑ ΤΟ ΣΠΙΤΙ

SAI CREATIONS

Κατασκευές...

ΚΑΛΛΙΓΡΑΣ ΘΕΟΦΙΛΟΣ
ΕΥΓΕΝΙΑ ΕΥΘΥΜΙΔΟΥ (εκ Μερόπης)

Μακρυγιάννη 7 (κάτω από την Ακρόπολη) ΑΘΗΝΑ
Τηλ. 9242020

ΛΙΜΝΗ ΖΑΡΑΒΙΝΑΣ ΚΙΝΗΤΟΠΟΙΗΣΕΙΣ ΚΑΙ ΠΡΑΓΜΑΤΙΚΟΤΗΤΑ

Πάλι βγήκε στην επικαιρότητα το θέμα της λίμνης Ζαραβίνας που βρίσκεται στα δικαστήρια μεταξύ δημοσίου και ιδιοκτητών.

Η παρέμβαση των κοινοτήτων, δεν φαίνεται να προσφέρει κάτι, αφού και σε περίπτωση που το Δημόσιο δικαιωθεί, η διαχείριση της λίμνης θα ακολουθήσει τη διαδικασία διαχείρισης δημοσίων κτημάτων.

Εδώ θα κάνουμε δύο επισημάνσεις: — Η κινητοποίηση για τη λίμνη με τα πανώ και τις κάμερες, τον περασμένο μήνα, δεν κάλυψε και την προστασία της λίμνης από τα μπαζώματα που έκανε ο εργολάβος του δρόμου, λίγες δεκάδες μέτρα από εκεί που ανέμιζαν τα πανώ.

Καμία διαμαρτυρία των κινητοποιημένων φορέων δεν στάλθηκε στα μέσα δημοσιότητας στα Γιάννενα.

— Η «πολεμική» κατά της ιδιοκτησίας στην περίπτωση της λίμνης με ακαθόριστες μάλιστα ιδέες για ανά-

ΤΙ ΛΕΕΙ Ο ΝΟΜΟΣ ΚΥΡΙΟΙ ΤΟΥ ΔΑΣΟΝΟΜΕΙΟΥ;

Τον τελευταίο καιρό με μια υπογραφή μια γριάς ή ενός ταξιδωμένου που δεν έχει επαφή με το χωριό, χορηγούνται αθρόα άδειες υλοτομίας σε δένδρων για αποψίλωση από δένδρα παλιών εγκαταλειμμένων και ξεχασμένων χωραφιών. Το τι γίνεται με την έγκριση του δασονομείου και την ανοχή του, είναι γνωστό. Τι λέει όμως η νομοθεσία κύριε δασονομεί;

Μήπως η έγκριση γράφει ή πρέπει να γράφει και τη φράση «για γεωργικές εργασίες;». Και αν αυτό είναι υποχρεωτικό, ποιος το παρακολουθεί; Κάθε παράλειψη αποτελεί παράβαση καθήκοντος και παράλειψη νόμιμης ενέργειας.

Να ακούσουμε την άποψη του δασονομείου.

Η ΠΑΛΛΑΪΚΗ ΑΜΥΝΑ Ερωτήματα και σκέψεις

Επανήλθε πάλι το θέμα της «Παλλαικής Άμυνας». Ένα θέμα που συζητιέται και περιορίζεται μόνο για τις παραμεθόριες περιοχές. Σαν τέτοιο αφορά και στην επαρχία μας. Τι όμως μπορεί να συζητηθεί για το Πωγωνί; Θα ήταν ενδιαφέρουσα μια έρευνα πόσοι και πόσες εμυστικά ενταχθούν στα χωριά μας στο νέο αυτό θεσμό. Οι ηλικίες από 18 μέχρι 60, είναι περιορισμένες έως και ανύπαρκτες. Και για όσους και όσες υπάρχουν θα καθιερωθούν δεσμεύσεις και υποχρεώσεις οι οποίες είναι άγνωστο αν είναι ευχάριστα αποδεκτές ή είναι αποτρεπτικές. Και δεν υπάρχουν κάποια ελκυστικά κίνητρα. Η κοινοποίηση όλου του σχεδίου, μέχρι τελευταίας λεπτομέρειας, θα μπορούσε να αποτελέσει αφορμή για μια σφιγγομέτρηση. Ας σκεφτούν οι αρμόδιοι μήπως ανοίγουν τους δρόμους να φύγουν και οι λίγοι παραγωγικοί κάτοικοι του ακριτικού χώρου.

ΜΑΥΡΟΠΟΥΛΟ: ΠΗΡΑΝ ΣΥΝΤΑΞΗ ...ΠΕΡΙΜΕΝΟΝΤΑΣ

Από το 1979 άρχισε το αρδευτικό έργο Ρογοζίου. Μετά από 18 χρόνια από τότε, οι ώριμοι αγρότες της εποχής πήραν σύνταξη περιμένοντας να γίνει το έργο και να μπει νερό στ' αυλάκι. Εβγαλαν μετά και το σχέδιο αναδασμού όπου ακόμη μετρώνε κόβουν και ράβουν αλλά σημάδια δεν μπηκάν. Αυτά τα 18 χρόνια καταναλώθηκαν πάνω από δύο δισεκατομμύρια αλλά «φασόλια κάμψου Ρογοζίου» δεν κυκλοφόρησαν. Τώρα με την απογραφή των γεωργών, δεν είναι απίθανο να βγει τελικά η στατιστική και να πει πως δεν υπάρχουν... αγρότες και το έργο δεν έχει νόημα. Ποιος θα μας πει τι γίνεται; Ίσως τελικά να δουλέψει καμιά ιδιωτική τουρμπίνα για ρεύμα στο Ρογόζι σε άλλο... αυλάκι και με άλλο... λούκι!

ΗΛΕΚΤΡΟΝΙΚΟ ΕΡΓΑΣΤΗΡΙΟ

ΕΠΙΣΚΕΥΕΣ
RADIO - T.V. - VIDEO - C.D.
ΚΕΡΑΙΕΣ T.V.

Επιομέρου 9
(στάση Αγ. Τριάδας)
115 26 Αμπελόπολη Αθήνα
ΕΥΑΓ. ΜΑΝΘΟΣ
τηλ. 69.23.880

Παναγιώτης Λαππας

Μηχανές Γραφείου • Ενοικιάσεις
• Copy Center • Service

ΦΕΙΔΙΟΥ 8 10678 ΑΘΗΝΑ
ΤΗΛ.: 3808.382 - 3820.701 - 3302.105 - 3302.940
FAX: 3820.701 - ΦΕΙΔΙΟΥ 4 - 3841.332

Η ΦΩΝΗ ΤΟΥ ΠΩΓΩΝΙΟΥ

Περιοδική Έκδοση για τους Πωγωνήσιους

ΕΔΡΑ: Πωγωνιανή

Ιδιοκτήτης-εκδότης-διευθυντής:

Κων. Χρ. Κωστούλας

Διευθύνσεις επικοινωνίας:

Πωγωνιανή (Τ.Κ. 44005), τηλ. 0657-31333

Ιωάννινα-Οπλ. Πουτέστη 16 (Τ.Κ. 45332),

τηλ. 0651-70485

ΦΩΤΟΣΤΟΙΧΕΙΟΘΕΣΙΑ ΕΚΤΥΠΩΣΗ

«ΤΥΠΟΕΚΔΟΤΙΚΗ ΗΠΕΙΡΟΥ ΕΠΕ»

Πέραμα Ιωαννίνων

ΔΙΑΝΕΜΕΤΑΙ ΔΩΡΕΑΝ

ΜΙΝΙ ΣΥΝΕΝΤΕΥΞΗ Μ' ΕΝΑΝ ΠΑΛΙΟ ΠΩΓΩΝΗΣΙΟ ΚΥΝΗΓΟ

Τι μου είπες;
— μα κυνήγι είναι αυτό;
— Γιατί το λες;
— Πώς να μη το πω. Βγαίνω με το ντουφέκι μου μια βόλτα και τρομάζω σήμερα. Αυτό δεν είναι κυνήγι. Είναι άγριο κυνήγι. Ποιος να προλάβει, που να σταθεί, τρέχουν από δω τρέχουν από κει, συνεννοούνται με τηλέφωνα, μπαίνουν στα τζιπ κι όποιον πατήσουν.

— Κι αυτό δεν είναι κυνήγι;
— Δεν είναι κυνήγι όπως το γνωρίζαμε εμείς παλιά. Επάρνεις το ντουφέκι σου, το παγούρι σου, το ψωμοτύρι σου κι έπιανες τα πλάγια και τα σιδενδρά. Χαιρόμασταν τον τόπο, τον γνωρίζαμε καλά, κουβεντιάσαμε με τη φύση και την σπουδαζαμε κάθε μέρα γιατί τη θέλαμε και την άλλη μέρα. Ήταν δική μας. Δικά μας ήταν και τα κυνήγια. Δεν σκεφτόμασταν να τα τελειώσουμε. Γνωρίζαμε τα γιάτσια. Δηλαδή μαθαίναμε πώς ζουν και συμπεριφέρονται τα ζώα. Πότε

ζευγαρώνουν, πότε γεννούν, πού κυκλοφορούν και πώς αντιδρούν. Το κυνήγι ήταν ένα παιχνίδι. Μια ευχαρίστηση.

— Και σήμερα;
— Σήμερα μοιάζει με λεηλασία.

Αυτό το κυνήγι δεν είναι ευχαρίστηση. Πενήντα άνθρωποι κυνηγούν ένα λαγό ή ένα γουρούνι. Σαν πεινασμένοι κάνουν για ένα κιλό γουρουνήσιο κρέας. Ο καθένας παίρνει ένα ντουφέκι και κάνει τον κυνηγό. Αλλά αυτό δεν είναι κυνήγι. Το κυνήγι όπως το ζήσαμε παλιά δεν υπάρχει. Αυτό το παιχνίδι, η χαρά της φύσης, η ζωή μέσα στη φύση δεν υπάρχει. Ο κυνηγός είναι σήμερα ξένος μέσα στη φύση, δεν την αγαπάει, και το κυριότερο, δεν τη σέβεται.

Αυτά μας είπε ένας παλιός Πωγωνήσιος κυνηγός. Τα καταγράψαμε, για την ιστορία του τόπου μας.

ΠΕΡΙΜΕΝΟΥΝ ΤΟ ΑΝΟΙΓΜΑ ΑΛΛΑ ΑΚΟΜΗ ΜΕΝΕΙ ΚΛΕΙΣΤΟ!

Περιμένει το ξεκομμένο Πωγωνί το άνοιγμα του Τελωνείου Δρυμάδων «ελπίδα ζωής για το Πωγωνί», όπως λένε. Περιμένει αλλά εκείνο παραμένει κλειστό και οι άνθρωποι ταλαιπωρούνται. Και κάθε φορά εξαρτάται από τα κέφια του κάθε λοχία και κάθε αποσπά-

σματος πώς θα περάσει, αν θα περάσει, ή αν θα «επιστραφεί» στο χωριό του. Και εδώ οι τοπικοί μας εκπρόσωποι και το Συμβούλιο Περιοχής απέχουν από κάθε ενέργεια.

Εκείνοι περιμένουν. Περιμέναν 50 και κάτι χρόνια.

ΕΝΗΜΕΡΩΣΗ ΚΑΤΟΠΙΝ ...ΕΟΡΤΗΣ ΚΑΙ ΔΡΥΟΣ ΕΞΟΥΣΗΣ...

Μπήκαν και στα δημόσια δάση και στα χωράφια της Μερόπης οι Δασικοί, έφεραν και πριόνια από τους δασικούς συνεταιρισμούς Κόνιτσας και άρχισε το ξούρισμα. Η Κοινότητα και οι νοικοκυραίοι έμειναν στη γωνιά απληροφόρητοι. Όταν κάποιος παραπονέθηκε τον ...μάλωσαν: «Μα δεν είδατε ότι κόβουμε; Γιατί δεν ενδιαφερόμαστε;»

Κι όταν τους επεσήμανε τις υπηρεσιακές παραλείψεις τότε συνήλθαν και έστειλαν κατόπιν εορτής!

Στο μεταξύ, έγινε εκείνο που λέει η παροιμία: «Δρύος πεσούσης πας ανήρ ευλεύεται». Μαζί με τους συνεταιρίτες έπεσαν και οι λαθροκυτοματοί και κόβουν όπου προφτάσουν, παριστάνοντας κι αυτοί τους... συνεται-

ρους! Οι δασικοί δεν... Ξαναφάνηκαν. Πάνε για ακόμη περισσότερες υλοτομίες βορειότερα...

Η «ΠΡΩΤΟΒΟΥΛΙΑ» ΑΣΤΟΧΗΣΕ

Η «πρωτοβουλία νέων» που όλοι χαιρέτησαν σαν κάτι καινούριο, αποδείχτηκε χωρίς στόχους. Αστόχηση και σπατάλησε ασύνετα μια ευρύτερη συναίνεση χωρίς θετικές εξελίξεις σε κάποιες αρχικές ενέργειες και χωρίς πλέον προοπτική. Επειδή δεν πρέπει να δημιουργούνται ψευδοισθήσεις, πρέπει να γίνει αντιληπτό πως οι προτάσεις για να έχουν αποτέλεσμα χρειάζονται πολλή δουλειά και μαζί γνώση των θεμάτων. Αλλά, ειδικά τώρα, στο Πωγωνί, χρειάζεται συνεργασία. Για να μη μένει στο δρόμο κάθε άστοχη πρωτοβουλία.

ΟΙ ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΤΙΚΕΣ ΜΕΛΕΤΕΣ ΓΙΑ ΤΙΣ ΥΛΟΤΟΜΙΕΣ Να δοθούν τα ονόματα των μελετητών

Η Δασική Υπηρεσία αρνήθηκε να μας δώσει τα ονόματα των δασικών και δασολόγων υπαλλήλων και ελεύθερων επαγγελματιών που συνέταξαν τις διαχειριστικές μελέτες κατά τα δύο τελευταία χρόνια για τις υλοτομίες κοινοτικών και δημοσίων δασών στο Πωγωνί.

Το ίδιο και για τους μελετητές των περιβαλλοντικών επιπτώσεων

για τα καρβουνιάρικα.

Τα ονόματα δεν είναι απόρρητα και απαιτούμε να μας δοθούν να τα δημοσιεύσουμε για να γνωρίσουν οι συμπατριώτες μας και οι νέοι μας σε ποιων τις επιστημονικές γνώσεις οφείλεται αυτό το ξεγύμνωμα του τόπου μας.

Τα περιμένουμε για το επόμενο φύλλο μας.

Η ΛΑΒΔΑΝΗ ΤΩΝ... ΔΑΣΩΝ

Τόσα εκατομμύρια πήρε η Λαβδανή από την «εκμετάλλευση» των δασών και από το κούρεμα των μοναδικών δένδρων «αριάς» στα τελευταία χρόνια. Ασφαλώς κάποια έργα θα έκανε. Αυτοί ξέρουν. Εκείνο τον δρόμο που πάει στην Παναγιά τη Λαμποβίστα δεν μπορείς να τον κάνει ασφαλτό; Κάπου 500 μέτρα είναι και δεν είναι δαπανηρός. Για τους πανηγυριστές,

προσκυνητές και φίλους. Θα μπορούσαμε να τους θυμίσουμε πως οι Δρυμαδιώτες χωρίς... δάση έφτιαξαν 1800 μέτρα του δημόσιου δρόμου που πάει στο χωριό τους με δική τους γενναιοδωρία. Και τον χαιρόνται. Και έδωσαν ποιότητα ζωής στους συγχωριανούς τους. Και πολλοί φίλοι πάνε στο χωριό τους.

Μια γνώμη λέμε και για κείνους που... ζηλεύουν το Πάνω Πωγωνί!

ΚΑΠΟΙΟΣ ΛΑΒΔΑΝΙΤΗΣ ...ΑΠΟΡΕΙ!

Κόβουν από χρόνια τα δάση μας, δηλαδή τα μεγάλα, χοντρά δέντρα που τα καμαρώνουμε. Πηγαίνεις στο δάσος και σήκωνες τα μάτια να δεις τα δέντρα και τον ήλιο αν περνούσε από τα δασεία φύλλα. Και τώρα έμειναν τα χαμό-

κλαδα. Τα ντούσκα!

Τα ντούσκα είναι δάσος; Αυτά μας είπε κάποιος Λαβδανίτης, που το επίπεδο μόρφωσης είναι υψηλό και η αισθητική του πηγάει από την καλλιέργεια στην τέχνη και το κάλλος.

ΕΚΔΟΣΕΙΣ

«ΠΩΓΩΝΗΣΙΑ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ»

1. Ο κάμπος του Ξηροβάλτου - Το μεγάλο ντερεβένι του Πωγωνίου.
2. Γνωριμία με την Πωγωνιανή.
3. Πογωνιακά. (Ι. Λαμπριδίη).
4. ΧΡΟΝΙΚΑ ΠΩΓΩΝΙΟΥ (Ι).
5. Φωτογραφικό Λεύκωμα Πωγωνίου.
6. Η μάνα μολογάει κι εγώ γράφω.
7. Πωγωνιακά Χρονικά (ΙΙ).

ΗΛΕΚΤΡΙΚΕΣ ΣΥΣΚΕΥΕΣ-SERVICE ΤΖΟΒΑΣ ΧΡΗΣΤΟΣ

T.V. - Hi Fi - VIDEO:

♦ AKAI ♦ SABA ♦ SANYO-TATUNG
ΨΥΓΕΙΑ - ΠΛΥΝΤΗΡΙΑ - ΚΟΥΖΙΝΕΣ:
♦ BOSCH ♦ INDESIT ♦ ZOPPAS ♦ CARAD

Καραϊσκάκη 2 (Αλσος)
Γιάννινα

Τηλ. (0651) 75.466

αναμνήσεις

Σήμερα θα πούμε τα τραγούδια που λέγαμε στο Στρατό όταν γυρνούσαμε απ' τα γυμνάσια στο δρόμο κι ο κόσμος καμάρωνε τη λεβεντιά μας.

Γυρνούμε από τη μάχη δοξαμένοι / γυρνάμε απ' του πολέμου τη φωτιά / με τη σημαία περίφραν' απλωμένη / γεμάτη λεβεντιά και λευτεριά / μες' το Κιλκίς επλέξαμε στεφάνι / από λουλούδια αιματηρά / μάς πήγαν στο οργισμένο το Μπιζάνι / ξερνώντας όλο σίδερο και φωτιά.

Τι τιμή στο παλλικάρι όταν πρώτο στη φωτιά σκοτωθεί για την πατρίδα με τη σπάθα στα δεξιά Ρήγα Φεραίου. Πεντέξι βλαχοπούλες ορθές κατούραγαν / σαν το βιολί του γύφτου κάπως το σιούραγαν. Το παίρναν οι παλαιοί μεθυσμένοι κι' εμείς παιδιά τους ακούγαμε. Στης ακρίβειας τον καιρό / επα-ντρεύτηκα κι εγώ / επήρα μια γυναίκα / πώρωσε για πέντε δέκα. Απόψε ονειρεύομαι μητέρα μη-τερούλα μου πως ψηλό Πύργο ανέβαινα σε περιβόλι έμπαίνα κι ένα ποτάμι με νερό ξήγα μητέρα τ' όνειρο ο πύργος της είπε είν' ο γαμπρός, το περιβόλι το σπίτι και το ποτάμι η ευτυχία που σε περιμένει Σιούμ Μπρ. Μαμά μου θέλω έναν αντρούλη λίγο νοστιμούλη με σγουρά μαλλιά θέλω να είναι ωραίος να είναι και ρωμαλαίος να μη πηγαίνει και να μη πραιζει χαρτιά. Κι ένα παιδί που ήταν όμορφος στην Αθήνα τον αγάπησαν πολλές γυναίκες για να μην το πάρει καμιά τον δηλητηρίασαν σαν τον Ροδόλφο Βαλεντίνο τον παλιό Ηθοποιό στην Αμερική που έπαθε τα ίδια λόγω της μεγάλης ομορφιάς του που του κόστισε τη ζωή είχε γίνει πολύς ντόρος τότε στις εφημερίδες προπολεμικά. Και ο πατέρας του Έλληνα είχε βγάλει ένα ωραίο τραγούδι απ' τον καμμό του. Λίθο θυμούμαι, όμως είχε ωραίο σκοπό και το τραγουδούσαν όλες οι κοπέλλες στο χωριό μας. Αγόρι μου έλα ξύπνα και γύρε στην αγκαλιά μου, τα χόδια σου μη μ' αρνίσαι έλα δω στην αγκαλιά, θυμάσαι πως μου εκείνο που μούδινες στο σκοτάδι.

Λόρδος είναι αγγλικός τίτλος ευγενείας. Μαχαργιάς Ινδός βασιλιάς γι' αυτό έλεγαν οι παλιοί σε όποιον κάθονταν ξαπλωμένος στις καρέκλες για να γελάσουν: Α, πουτσαρά, σαν μαχαργιάς μου ξαπλώθηκες. Η Ριγίλλη που είναι δρόμος των Αθηνών ήτα νοζύγος Ηρώδου του Αττικού που έφιασε το αρχαίο θέατρο στην

Αθήνα. Από δε τους Μεγάλους Άνδρες, όπως ο Μέγας Ναπολέων, ο Μέγας Αλέξανδρος και Ιωσήφ Στάλιν έπασχαν από επιληψία, κοινώς σεληνιασμός που πάσχουν πολλοί άνθρωποι και δεν θεραπεύονται. Το βρήκα γραμμένο στα χαρτιά μου και εξεπλάγην που δεν τόπαθε σε καμιά μάχη ο Αλέξανδρος με τους Πέρσες να πέσει σαν ώριμος καρπός στα χέρια τους. Μπράβο Αλέκο.

Για την καλή σας συντροφιά Ντουλμπερί Ντουλμπεράκι να πως ένα τραγουδάκι, με πλήγωσε μια ληγερή μιας χήρας θυγατέρα πόχει τα μάτια σαν ελιά τα φρύδια σαν γαϊτάνι κι' αυτά τα ματωτά-νουρα σαν φράγκικο δοξάρι Ντουλμπερί Ντουλμπεράκι. Η Ηρώ Χαντά η χωριανή μας Ηθοποιός που λέγει καμια φορά στην τηλεόραση "ώστε το ΠΡΟΠΟ μοιράζει εκατομμύρια" και την βρήκαν πεθαμένη σαν τον Διονύση Παπαγιαννόπουλο.

Η Μιχαλού ήταν μια γυναίκα παλιά στην Αθήνα που εδάνειζε χρήματα τρόπον τινά και είχε βγει η κουβέντα ότι όποιος τις χρωστούσε χρήματα να λέν αυτός χρωστά της Μιχαλούς. Και όταν είμασταν στη Σαλονίκη προπολεμικά και κοιμόμασταν στο φούρνο των Μπαρμπάδων μας Χατζή και Δέση εγώ ο Βασίλης και Δημήτρης Στέφος, δίπλα από το φούρνο εργαζόταν στο μαγειρείο του Μουστάκα πρόσφυγα ο Γεώργιος Παπανικολάου από το Γεροπλάτανο πολύ αστείος και πολύ καλός άνθρωπος και όταν δεν είχε δουλειά έρχονταν στο φούρνο για κουβέντα επείραζε δε και το Νίκο το Ρουβά αδελφό του Σέγα απ' τους Κακισούς.

Εγραφε μια γυναίκα στον άνδρα της που ήταν ταξίδι: θάρθεις να κάνεις το χωράφι στο δίχαλο ή να το δώσω σε άλλον; Αυτός ανησύχησε και τώδωσε στους συντρόφους του να το διαβάσουν κι αυτοί τότε του είπαν: Μωρέ χαμένε δεν σου λέγει για το χωράφι αλλά για το άλλο χωράφι... Οι δε γελαδαραίοι έλεγαν το πρωί που μάζευαν τα γελάδια για βοσκή εφώναζαν: βγάλτε τα γελάδια και βάμπαλο στα χέρια να μην είναι μπαγιάτικο γιατί τους πληρώναν με ψωμί τους γελαδαραίους' άλλη φορά θα παραθέσουμε κι άλλα του Γεώργιου.

Παντελής Αρμπυρος
Βήσσανη

"ΚΙ ΟΙ ΑΓΙΟΙ ΘΕΛΟΥΝΕ ΠΕΙΡΑΓΜΑ"

Κε Διευθυντά, θα ήθελα εκ των προτέρων να σας ευχαριστήσω για την τιμή να φιλοξενησέτε στην εφημερίδα σας την επιστολή αυτή, εκτιμώντας με ευαισθησία την σημασία του περιεχομένου της.

"Αισθάνομαι την ανάγκη μιας δημόσιας μνείας ενός χαρακτήρα και μιας προσωπικότητας που παρ' όλη τη συμπλήρωση ενός χρόνου από τότε που έφυγε από κοντά μας η εικόνα του και η ιδιαιτερότητα της μορφής του παραμένει ανεξίτηλη στην μνήμη μας. Η παρούσα επιστολή ενέχει θέση αναφοράς σ' ένα χαρακτήρα που δυστυχώς στη σημερινή κοινωνία αρχίζει να χάνεται, όπως άλλωστε και τόσα άλλα, που είχε την δική μας Βοστανιώτικη ψυχοσύνθεση, την διαφορετική πολιτιστική παρουσία, αντίληψη και έκφραση των ανθρώπων του Πωγωνίου.

Το γέλιο, η ζωντάνια και η δύναμη για ζωή του ΓΡΗΓΟΡΗ ΤΟΜΟΥ ηχούν έντονα ακόμη στα αυτιά μου παρ' όλο που η μοίρα έκοψε άκαιρα την παρουσία του από ανάμεσά μας. Την παρουσία ενός ανθρώπου που τιμούσε τη χαρά και τη λύπη των συγχωριανών μας και ήταν πάντα γεμάτη με συμπόνοια, αγάπη και πειρακτική διάθεση προς όλους μας. Ενός ανθρώπου που γαλουχημένος με τις παραδόσεις του χωριού μας συνέχιζε την παράδοση μεταφέροντας εδώ στην Αθήνα σ' όλους μας ζωηρότατη την εικόνα και τον τρόπο ζωής του χωριού μας.

Ο Γρηγόρης μας, πέρα από τον πόνο που γεννά η απουσία του στους οικείους του, άφησε ένα κενό στην οικογένειά μας. Το κενό του χαρακτήρα του. Κανείς από τα αγόρια της οικογένειας δεν είναι σαν και κείνον. Για μας ήταν ο "Γλεντζές", το "Πειραχτήρι". Όπου κι αν βρίσκονταν σίγουρα οι γύρω του θα ξύπναγαν από το γέλιο του, από τις ζωντανές χειρονομίες του απότοκες και αυτές της ζωντάνιας του και της ενεργητικότητάς του.

"Ένα κέρασμα, ο μεζές, η παρέα" λέξεις που για κείνον ήταν κομμάτι της ζωής, ΠΑΡΑΔΟΣΗ.

Ο Γρηγόρης Τόμος κατόρθωνε σε κάθε συνάντησή μας να ξύπνα μέσα μας αυτή την παράδοση, αναβίωνε κάθε φορά αυτή την ανάγκη μας. Γιατί το "γλέντι" της ζωής λίγοι μπορούν να το αντιληφθούν και κείνος το γνώριζε, το ζούσε κι η απουσία του μας το στερεί.

Κέρδισε τη θέση του "Γλεντζέ" στη μνήμη μας... ίσως αυτό ήθελε.

Μας λείπει κι η μνήμη του μέσα μας θάνατι παντοτινή.

Ευχόμεθα αιωνία του η μνήμη, η γη της Αθήνας ως είναι ελαφρά όπως η γη της Βοστίνης και είμαστε σίγουροι πως και οι Άγιοι θέλουνε πείραγμα γι' αυτό πήραν κοντά τους τον Γρηγόρη μας".

Σας ευχαριστώ θερμά
Μετά τιμής
ΠΕΡΙΚΛΗΣ Ι. ΤΟΜΟΣ

ΕΥΧΑΡΙΣΤΙΕΣ

Θέλουμε να εκφράσουμε τις θερμές ευχαριστίες μας για την συμπαράσταση, συναντίληψη και ενθάρρυνση στην εκδοτική μας προσπάθεια στους αναγνώστες και συμπατριώτες μας κ.κ.:

Νικ. Γεωργιάδη, Κων. Φακατσέλη, Στεφ. Φακατσέλη, Μιχ. Φακατσέλη, Ευαγ. Βούδρη, Ειρήνη Μπακώση, Αθ. Θάνο, Δημ. Τριανταφύλλου, Θ. Πλιάκο, Γ. Νεάνθη, Σπ. Μάντη, Γεωργία Γεωργίου, Θεολ. Οικονόμου, Χρ. Τσίτλη, Αικ. Κούρου, Αχ. Εξάρχου, Δημ. Λάμπρου, Κων. Στούκα.

ΑΝΔΡΙΚΗ ΜΟΔΑ ΑΘΗΝΑ ΟΙΚΟΝΟΜΟΥ

ΠΑΠΑΖΟΓΛΟΥ 8 - ΤΗΛ. 34559
ΙΩΑΝΝΙΝΑ

Η ΑΛΛΗ ΕΚΜΕΤΑΛΛΕΥΣΗ ΤΩΝ ΔΑΣΩΝ ΕΜΕΙΣ ΤΑ ΚΑΝΟΥΜΕ ΚΑΥΣΟΞΥΛΑ ΚΑΙ ΚΑΡΒΟΥΝΑ

Η καταστροφή των δασών δρυός της Επαρχίας μας με τη βάνουση υλοτομία, την ενέλεγκτη λαθρουλοτομία για καυσόξυλα και ξυλοκάρβουνα πήρε μεγάλες διαστάσεις εν όψει μάλιστα της συνενώσεως των Κοινοτήτων. Έχουμε γράψει πολλές φορές γι' αυτή την απαξίωση των δασών μας του τελευταίου πλούτου της περιοχής και της μόνης ελπίδας ανάπτυξης του Πωγωνίου σε συνδυασμό με κυνηγο-τουριστικές επιχειρήσεις και προώθηση προγραμμάτων περιβάλλοντος και οικολογίας. Και η περιοχή μας προσφέρονταν για τέτοιου είδους επεμβάσεις.

Για την ενημέρωση των αναγνωστών και συμπατριωτών μας θα γράψουμε όσα μάθαμε για το τί γίνεται σε όλη μακρινή μας περιοχή η οποία δεν διαθέτει το δικό μας πλούσιο και ως τώρα παρθένο περιβάλλον.

Ο Δήμος Μέτσοβο με την Κοινότητα Ανθοχωρίου συμφώνησαν και αποφάσισαν να διατηρήσουν στη φυσική κατάσταση δασική περιοχή 3.000 στρεμμάτων και την ένταξή της σε πρόγραμμα των Ευρωπαϊκών

Κοινοτήτων βάσει ειδικού κανονισμού και μετά από ειδική διασποπεριβαλλοντική μελέτη. Το πρόγραμμα αυτό θα εκτελεσθεί από διακοινοτική επιχείρηση και θα επιχορηγηθεί από ταμείο της Ευρωπαϊκής Ένωσης με το ποσόν των 37 εκατομμυρίων ετησίως για 20 χρόνια.

Δεν χρειάζεται να γράψουμε εμείς για τα προφανή οφέλη, την απασχόληση, τα έργα και την προοπτική ενός τέτοιου προγράμματος αλλά και τα 20 επόμενα χρόνια ελπίδας για τους νέους

μας.

Και δεν χρειάζεται να επαναλάβουμε την απαξίωση των δασών μας και του τόπου μας από την βάνουση υλοτομία που γίνεται τώρα, και δυστυχώς με τις υπογραφές των τελευταίων κοινοτικών συμβούλων, των δασολόγων και των υπευθύνων της Δασικής Υπηρεσίας και εδώ μπορεί να αντιληφθεί και η Κοινότητα Λίμνης πως ήταν βιαστική η εκχώρηση τέτοιου δικαιώματος σε ιδιωτική επιχείρηση των Αθηνών για να εισπράξει τα ψυχία των 5 εκατομμυρίων ετησίως ενώ εκείνη θα εισπράττει αντίστοιχα εξήντα εκατομμύρια το χρόνο για 20 χρόνια.

Τα ίδια και πριν από 52 χρόνια Απαγωγή Ποιμνίου

Κατά σχετικές πληροφορίες, την 30ην Ιουλίου απήχθη υπό Αλβανών εις χωρικός κάτοικος του χωριού Ποντικάτες μετά του ποιμνίου του εξ 150 προβάτων. Οι Ποντικάτες κείνται

Ν.Δ. της Πωγωνιανής πλησίον των Αλβανικών συνόρων.

ΚΗΡΥΞΕ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ
2 Αυγούστου 1945

ΟΙ ΧΑΡΑΥΓΙΩΤΕΣ ΑΜΕΡΙΚΗΣ ΤΟ ΓΛΕΝΤΗΣΑΝ ΜΕ ΤΟΝ Σ. ΣΙΑΤΡΑ

Στην Αμερική βρέθηκε πάλι ο γνωστός τραγουδιστής Σάββας Σιάτρας κοντά στους ομογενείς προσφέροντας με τα τραγούδια του γεύση και άρωμα πατρίδας. Από το Ντιτρόιτ μέχρι το Σικάγο και την Ν. Υόρκη ο Σάββας κάλυψε ένα μήνα με εκδηλώσεις Συλλογικές και οικογενειακές.

Στο Σικάγο και στη Ν. Υόρκη οι Χαραυγιώτες σε εκδηλώσεις των Αδελφοτήτων τους είχαν ξανά την ευκαιρία να ανταμώσουν να το γλεντήσουν, να θυμηθούν το χωριό

τους και ν' ανανεώσουν τις ευχές για γιορτές και πανηγύρια στην πατρίδα. Οι Χαραυγιώτες Αμερικής είναι μια δυναμική Αδελφότητα που διατηρούν τους χωριανικούς δεσμούς τα ήθη και τα έθιμα, έρχονται συχνά στο χωριό και εισφέρουν για την εκτέλεση κοινωφελών έργων. Είναι μια έντονη Πωγωνήσια παρουσία στην Αμερική.

Αξίζουν συγχαρητήρια και ευχές να συνεχίζουν την δράση του που τιμά το Πωγωνί.

ΤΟ ΠΩΓΩΝΙ ...ΧΕΙΜΩΝΙΑΖΕΙ

- Χειμώνας μπήκε και για το Πωγωνί μας αφού το λέει το ημερολόγιο
- Το Πωγωνί όμως... χειμωνιάζει κι αλλιώς τώρα το χειμώνα που άδεια-σε κι αραιώσε...
- Της ερημιάς ο αντίλαλος ακούγεται που πληγώνει την καρδιά και πονάει την ψυχή.
- Κι αυτό δεν κρύβεται, δεν αλλάζει με όποιες σφραγίδες και βούλες που μόνο πιστοποιητικά και κανσόξυλα παράγουν.
- "Κυνηγάνε στο βουνό, στο απαγορευμένο, στα 500 μέτρα κύριε δασικέ" ακούστηκε ένας ήχος!
- Κι εκείνος αδιάφορος προσπέρασε για να πει μόνο: "Ποιός τα κοιτάει αυτά;"
- "Κλέβουν γιδοπρόβατα;" ρωτάει ο αφελής τον εκφραστή του Νόμου...
- Κι εκείνος παγερός αντιλαλεί: "Άς τα βρουν μοναχοί τους; έχουν λογαριασμούς". Κι η παγωνιά φέρνει πρόωρο χειμώνα στο λογικό.
- "Μπαίνουν οι Αλβανοί και βόσκουν τα κοπάδια τους στο Ελληνικό έδαφος" φωνάζει κάποιος που νοιώθει ακόμη ακρίτας.
- Κι αντίλαλος δεν υπάρχει καθώς οι φρουροί μένουν στα μετόπισθεν. Οι Αλβανοί χαράζουν νέα σύνορα ζωτικού βοσκισμού χώρου.
- "Γιατί κόβετε τα δάση και τα κάνετε κανσόξυλα και κάρβουνα;" ρωτούνται i θεματοφύλακες των δασών.
- Κι αντ' αυτών κάποιοι τελευταίοι κοινοτάρχες απαντούν... περιήφανοι: "Τι μας νοιάζει; εμείς πήραμε τα εκατομμύρια...". Η παγωνιά της ευθύνης ξεπλώθηκε αλλιώς στο Πωγωνί.
- Σαφώνουν κυνηγοί και λαθροκυνηγοί το Πωγωνί, κι αρμόδιος δεν υπάρχει να το προστατεύσει.
- Μπαζώνεται η λίμνη Ζαράβινας, οι "κινητοποιημένοι" βλέπουν κατά τον Κασιδιάρη και οι αρμόδιοι μετρούν κυβικά στο κατάντι! Στην κατάφυξη η περιβαλλοντική εναισθησία.
- Το ΠΩΓΩΝΙ... ΧΕΙΜΩΝΙΑΖΕΙ. Το ξεπαγιάσαμε μόνοι μας με την παγερή αδιαφορία.
- "Να τα γράψω αυτά;" ρώτησα τους χωριανούς
- Κι αν τα γράψεις, ποιός σε λογαριάζει;" αντιλαλεί η φωνή των "Μπραϊμνιδών" που αφήνουν καμμένη γη...
- Το Πωγωνί καίγεται, κόβεται, κλέβεται, ληλατείται, φτωχαίνει, παγώνει, μαρτώνει, πεθαίνει.
- Της ερημιάς ο αντίλαλος, της χειμωνιάς η ψύξη και της ψυχής η θλίψη θα το σκεπάσουν μαζί με τα χιόνια και τούτο τον χειμώνα.
- Αν δε τα βλέπουμε κοροϊδεύουμε τον εαυτό μας...

K.K.K.

ΤΟ "ΙΔΡΥΜΑ ΝΙΑΡΧΟΥ" ΣΤΗΝ ΠΩΓΩΝΙΑΝΗ

Οι εκπρόσωποι του "Ιδρύματος Νιάρχου" κ.κ. Κ. Δρακόπουλος, Ν. Γκούμας, Ανδρ. Πεταλάς-Βουρέκας, Άδωνης Κύρου και Ιω. Ανδρέου επισκέφθηκαν στις 9 Νοεμβρίου την Πωγωνιανή συνοδευόμενοι από τον κ. Αγγ. Κίτσο μέλους το Δ.Σ. Ιδρύματος Λάτση όπου ενημερώθηκαν για την λει-

τουργία των Σχολών Λάτση και το έργο που επιτελείται.

Το ίδρυμα Νιάρχου θα ενισχύσει προσπάθειες στους τομείς Εκπαίδευσης, Πρόνοιας και Πολιτισμού. Δεν γνωρίζουμε ακόμη τα αποτελέσματα της επίσκεψης και τις αποφάσεις.

ΜΕΤΑ ΤΙΣ ΣΥΝΕΝΩΣΕΙΣ

Το χωριό πέθανε - Γεια σας χωριανοί
Η τελευταία ταυτότητα των χωριών μας είναι στις σφραγίδες των Αδελφοτήτων και των Συλλόγων.
Η συσπείρωση και η ενίσχυσή τους είναι η απάντηση για να μην σβήσει παντελώς το ΟΝΟΜΑ

Η ΠΟΤΟΠΟΙΑ - ΚΑΒΑ ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΥ ΚΩΣΤΟΥΛΑ

Παλαιολόγου 4-Ιωάννινα, Τηλ. 27.094
Για τις γιορτές, πανηγύρια και κάθε μέρα
ποτά και κρασιά σε πλούσια συλλογή